

LEBRIS

We know
books

ADRIAN DRAGOȘ DEFTA

**G A R D Ă
P E N T R U
F Ü H R E R**

**DIVIZIA
„LEIBSTANDARTE-SS ADOLF HITLER”**

Prefață de SILVIU MILOIU

Ediția a II-a, revăzută și adăugită

E I K O N

BUCUREȘTI, 2017

CUPRINS

PREFAȚĂ	11
PROLOG	15
INTRODUCERE	23
Capitolul 1. NOUA ELITĂ	46
NSDAP ȘI FORMAȚIUNILE PARAMILITARE	46
GARDĂ DE CORP PENTRU FÜHRER.....	50
NOAPTEA CUȚITELOR LUNGI.....	54
Capitolul 2. STRUCTURA WAFFEN-SS	61
IDEOLOGIA WAFFEN-SS	61
SOLDATUL WAFFEN-SS.....	69
FORMA DE ORGANIZARE	82
Capitolul 3. BLITZKRIEG	84
ANSCHLUSS ȘI CEHOSLOVACIA	84
FALL WEISS.....	88
FALL GELB	96
FALL ROT	103
Capitolul 4. OSTFRONT	108
MARȘUL DIN BALCANI.....	108
UNTERNEHMEN MARITSA.....	114
UNTERNEHMEN BARBAROSSA	121
CĂDEREA ROSTOVULUI.....	132

Capitolul 5. DIVIZIA BLINDATĂ.....	136
SS-PANZERDIVISION – ORGANIZARE TACTICĂ	136
HARKOV	147
UNTERNEHMEN ZITADELLE.....	166
Capitolul 6. ÎNTRE FRONTURI.....	179
LA POALELE ALPILOR	179
BĂTĂLIA PENTRU UCRAINA.....	182
Capitolul 7. WESTFRONT	191
OPERATIUNEA „OVERLORD”	191
VILLERS-BOCAGE ȘI CAËN	197
AVRANCHES - FALAISE.....	205
Capitolul 8. WACHT AM RHEIN	211
ARMATA A VI-A BLINDATĂ.....	211
OFENSIVĂ ÎN VEST	213
MALMÉDY	220
ÎNFRÂNGEREA.....	227
Capitolul 9. TREZIREA DE PRIMĂVARĂ.....	233
BUDAPESTA.....	233
VIENA ȘI BERLIN.....	240
Capitolul 10. OROAREA	248
ATROCITĂȚILE LSSAH.....	248
REVERSUL: MASACRUL DE LA CHENOGNE	257
PROCESUL ÎNVIINGĂTORILOR.....	262
Capitolul 11. CONCLUZIE	271
ADDENDA.....	294
ADDENDA 1. ISTORIA DIVIZIEI LSSAH.....	294

ADDENDA 2. SIMBOLISTICA LSSAH	305
ADDENDA 3. TEHNICĂ MILITARĂ ÎN DOTAREA WAFFEN-SS	310
ADDENDA 4. CAMPANIILE MILITARE ALE LSSAH	339
ADDENDA 5. GRADELE WAFFEN-SS ȘI ECHIVALAREA LOR	341
ADDENDA 6. LISTA PLANȘELOR FOTOGRAFICE	343
ADDENDA 7. LISTA DIVIZIILOR WAFFEN-SS	346
BIBLIOGRAFIE	351

PROLOG

*Meine Ehre heißt Treue.*¹

După anul 1938, Berlinul se dezvăluia vizitatorului străin ca unul dintre cele mai înfloritoare orașe din Europa, având bulevarde largi, parcuri întinse cu numeroase aranjamente florale, clădiri impunătoare și renovate, o metropolă de o curățenie exemplară și cu un aspect multicolor. Zidurile clădirilor publice erau acoperite cu bannere imense de culoare roșie, în mijlocul cărora, pe un fond alb, tronau zvasticile, noul simbol al celui de-al Treilea Imperiu German. Deși, la sfârșitul marelui război, Germania părea îngenuncheată definitiv, politicile economice ale guvernului condus de Kurt von Schleicher reușiseră să combată nu doar consecințele dezastrului militar pe care îl suferise țara, dar și efectele Marii Crize mondiale, prin intermediul unor măsuri care și-au arătat imediat rezultatul: construirea primei rețele de autostrăzi (*Autobahn*) din lume și privatizarea unor elemente cheie ale economiei germane, între care *Deutsche Reichsbahn* (Căile Ferate Germane), *Vereinigte Stahlwerke*, *AEG*, *Robert Bosch GmbH* și *Farben Industrie*. La renașterea economică a țării (primul *Wirtschaftswunder*² autentic din istoria sa) contribuiau din plin și unele companii de renume ale capitalului american: *Coca-Cola Company*, *Kodak*, *Standard-Oil*³ și *IBM*. Galeria marilor

¹ *Onoarea mea este loialitatea* – lb. germană; aceasta a fost deviza (*motto*-ul) Unității *Leibstandarte-SS Adolf Hitler* (n.a.)

² Miracol economic – lb. germană (n.a.)

³ Anterior angrenării Statelor Unite în cel de-al Doilea Război Mondial, navele petroliere aparținând companiei *Standard-Oil* apovizionau mașina de război germană, sub pavilion de complezență, fiind înscrise în Registrul Naval al statului Panama (n.a.)

piloni industriali era completată de *Allianz*, de *Volkswagenwerke* și de cel mai mare producător de ciocolată din lume la acea dată, *Nestlé*. Industria masivă de armament a Germaniei, îndeosebi concernul *Krupp*, uzinele și fabricile *Porsche GmbH*, *Daimler Benz*, *Maybach*, *Vogtländische Maschinenfabrik AG* și *MAN*, funcționau la capacitate maximă, absorbând o imensă forță de muncă. De la cei peste 6 milioane de șomeri pe care Germania îi avea în ianuarie 1933, șase ani mai târziu doar 300.000 de șomeri mai figurau în evidențele instituțiilor germane (*Reichsarbeitsdienst*). Atmosfera generală era optimistă, așa cum era și firesc într-o țară care își revenise miraculos după anii grei ce au urmat marelui război european. Standardul de viață al populației atingea cote nebănuite și stârnea invidia foștilor inamici ai Reich-ului; germanii inventaseră, între alte alinturi ale bunăstării, un nou concept, acela de croazieră pe mare. Prin urmare, o veritabilă flotă de pacheboturi moderne, construite în șantierul naval *Deutsche Schiff und Maschinenbau Aktiengesellschaft* din Bremen, *Blohm & Hoss* din Hamburg și *Deutsche Werke* din Kiel, invadeau porturile de la Marea Baltică și Marea Nordului, însă turiștii germani nu se puteau bucura de excursii în Regatul Unit, din cauza interdicției guvernului britanic impuse navelor germane; acestora le era interzis să ancoreze în porturile englezești, de teama că nivelul de trai superior al foștilor învinși să nu încurajeze proliferarea politicii național-socialiste, aflată în plină ascensiune în Marea Britanie. Turismul de masă era încurajat prin practicarea unor prețuri accesibile clasei medii: o călătorie în Insulele Canare costa doar 60 *Reichsmark* (mărci imperiale), un tur de două săptămâni în Italia îl costa pe turistul german 150 marci, în timp ce o excursie în Alpii Bavariei necesita doar 30 de mărci. Prosperitatea își avea, desigur, prețul ei, însă, după anii grei ai Marii Crize, cine mai era interesat de anularea cvasitotală, printre altele, a libertăților civice, îndeosebi a libertății de exprimare sau a dreptului la grevă, când bunăstarea materială constituia țelul prioritar? În fața unei prosperități materiale atât de palpabile, cine mai avea puterea să se întrebe sau să protesteze în legătură cu deportările în masă ale minorității evreiești, sau în legătură cu instituționalizarea crimei? În paralel cu aberațiile juridice, modificarea Codului Penal

Foto 1

În perioada 10-16 septembrie 1935, la Nürnberg au fost organizate festivități ocazionate de aniversarea înființării Partidului Național-Socialist. Imaginea cuprinde defilarea trupelor SA (*Sturm-Abteilung*) la care asistă Adolf Hitler. În spatele său, aghiotantul și purtătorul de steag Jakob Grimminger. Este una din primele fotografii în care este vizibilă noua uniformă a trupelor SS, concepută de creatorul de modă și *designer*-ul Hugo Boss.

prin introducerea unor sancțiuni demne de epoca Evului Mediu, precum și alte prevederi caracteristice sistemelor totalitare, legislația Reich-ului oferea și surogate inedite de avangardism, ce se vor regăsi în țările europene de-abia la câteva decenii după terminarea celui de-al Doilea Război Mondial: astfel, prima lege privind protecția și obligativitatea bunului tratament aplicate animalelor funcționa în Germania nazistă. De asemenea, fumatul devenise prohibit în incinta școlilor și a instituțiilor publice, iar trenurile erau prevăzute cu spații și compartimente speciale unde se putea fuma. Prosperitatea evidentă pe care și-o asuma cu ostentație și aroganță noua conducere național-socialistă aflată la cârma celui de-al Treilea Reich atrăgea, la rândul ei, vizitatori din toate colțurile Europei, șocați de fulgerătoarea revigorare economică a celui ce fusese marele învins al marelui război mondial. Capitala prusacă forfotea de turiști sosiți din toate colțurile lumii – britanici, italieni, americani și francezi – care umpleau până la refuz magazinele prospere, precum și terasele sau restaurantele deschise pretutindeni.

Monumentul dedicat soldaților germani căzuți în luptă se transformase într-una din atracțiile turistice ale capitalei Reich-ului. Aici, indiferent de starea vremii, la ore, minute și secunde bine stabilite, era înfăptuit spectaculosul ritual de schimbare a gărzii de la „Neue Wache”, eveniment ce aduna zilnic sute de privitori entuziaști. O grupă formată din trei soldați înalți de 1,95m se apropia în pas de defilare și executa un set de mișcări bine calculate, înlocuind soldații care efectuaseră garda până în acel moment, aceștia având aceeași înălțime, de 1,95m. Uniformele lor negre, impecabile, casca strălucitoare și cizmele de aceeași culoare erau privite cu admirație; hainele lor erau opera unui mare creator de modă al vremii, Hugo Boss și reprezentau, în materie de ținută militară, cea mai impozantă vestimentație ce putea fi văzută în vreo armată a lumii. Culoarea neagră a îmbrăcăminteii era pusă în evidență de albul imaculat al mănușilor și al centurii. Eleganța fără cusur a uniformeii era întregită de niște manșete negre⁴, care con-

⁴ În limba germană: *Ärmelstreifen*. Acest element vestimentar caracteristic uniformelor militare germane, care nu se regăsește la nicio altă uniformă din

Foto 2

Pavilionul central (*Ehrenhalle* – Sala de Onoare?) a cazărmii Lichterfelde din Berlin, sediul Regimentului de Gardă „Leibstandarte-SS Adolf Hitler”. La acea dată, soldații din LSSAH încă nu primiseră în dotare uniforma *feldgrau* a Armatei Germane.

țineau o broderie fină, cusută cu fir argintiu, pe care se putea citi inscripția: *Adolf Hitler*. În paralel cu desfășurarea solemnă a ceremoniei de schimbare a gărzii, o fanfară militară intona, alternativ, „Deutschland Lied”⁵, „Preußens Gloria”⁶ sau „Der gute Kamerad”⁷. Mulțimea părea cuprinsă de un delir molipsitor, întrucât chiar și numeroșii turiști străini prezenți, îndeosebi englezi și americani, ridicau mâna dreaptă cu frenezie, ca și berlinezii, executând salutul nazist și strigând cu entuziasm: *Sieg Heil! Heil Hitler! Sieg Heil!* În partea de sud-vest a Berlinului, în luxosul cartier rezidențial Lichterfelde, pe Finkenstein Allee, în spatele unui grup statuar imens, denumit „Ewigen Röttenführer” (*caporalii nemuritori*), se afla o poartă impozantă orientată spre incinta unei instituții care devenise, la rândul ei, una din noile atracții turistice ale capitalei germane. Pe frontispiciul de sus se putea citi: *Leibstandarte SS Adolf Hitler*, iar deasupra inscripției, un vultur uriaș sculptat în piatră ținea în gheare o zvastică, având aripile semi-desfăcute, ca și cum ar încerca puterea vântului, în vederea unei decolări iminente. Aceasta era intrarea în Unitatea „SS Lichterfelde”. În aceeași incintă se aflau Cartierul General și cazarma Gărzii de Corp a cancelarului Adolf Hitler. Imensul platou din mijlocul curții era străjuit de dormitoare a căror denumire consta în nume ale unor

lume, se poate vedea încă la Regimentul de gardă din Berlin (*Wachregiment Berlin*), precum și la uniformă altor unități de elită ale actualei armate germane – *Bundeswehr* (n.a.)

⁵Titlul original al cântecului compus de Josef Haydn în 1797 era *Das Lied der Deutschen*; acesta mai este cunoscut și sub numele *Deutschland über alles* și a fost imnul oficial al Germaniei din 1922. Versurile aparțin poetului August Heinrich Hoffmann von Fallersleben și sunt scrise în 1841. Conform istoricului Lucian Boia, ele „exprimă cu precizie limitele” geografice ale statului german (Lucian BOIA: *Tragedia Germaniei 1914-1945*, p. 16, Editura Humanitas, București, 2010)

⁶*Gloria Prusiei* este unul din cele mai populare marșuri ale armatei germane. A fost compus în 1871 cu ocazia victoriei Regatului Prusiei împotriva Franței, eveniment care a culminat cu unificarea Germaniei (n.a.)

⁷Cunoscut și sub titlul *Ich hatt' einen guten Kamerad*, cântecul face parte și astăzi din ceremonialul funerar tradițional al Armatei Germane (*Bundeswehr*) și are textul compus de poetul Ludwig Uhland în 1804, iar muzica aparține compozitorului Friedrich Silcher (n.a.)

Foto 3

Instantaneu surprins cu ocazia instrucției de front de la cazarma Lichterfelde din Berlin. Baremul de înălțime al cadeților din LSSAH era de minim 180 cm.

lideri istorici sau contemporani: „Adolf Hitler”, „Horst Wessel”, „Hermann Göring” și „Hindenburg”. Sala de mese putea găzdui câte 1000 de cadeți odată și se numea „Feldmarschall Saal”. Mobilierul somptuos din sala de recepție era sculptat din stejar; pereții conțineau fresce din istoria glorioasă a Germaniei, îndeosebi din viața lui Frederik cel Mare, precum și inscripții cu litere runice, de culoare argintie. Aici începea viața de soldat a tinerilor declarați admiși și înrolați în ceea ce devenise deja recunoscută drept forța armată de elită numărul unu a celui de-al Treilea Reich.